

KURIER Wileński

SOBOTA, 16 LUTEGO 1991 R.
nr 32 (11549)

W RZĄDZIE RL

16 LUTEGO—POCZĄTEK DROGI

GDY się idzie ulicą Pilies (Zamkowa) od Zamku Gedymina w górę, w kierunku Ostrej Bramy, po lewej stronie wyższy okazały gmach. Starzy mieszkańcy pamiętają go jako „dom Sztralla”. I numer się zmienił — z 30 na 26. Ale jest coś, co łączy współczesność z przeszłością. Jak informuje tablica pamiątkowa na frontonie gmachu, tu 16 lutego 1918 r. litewska rada (Taryba) ogłosiła akt niepodległości Litwy. Odąd dzień ten stał się Dniem Niepodległości republiki.

Co oznaczał ten akt dokonany ponad 70 lat temu? Pamiętamy przecież, że ogłoszono go w stolicy Litwy okupowanej przez Niemców. Ale i w takich warunkach akt był wyrazem dążeń ludzi do życia we własnym państwie. Było to powstanie Pierwszej Republiki po ponad stułeciu, odkąd przestało istnieć Rzeczpospolita Obojga Narodów, w której Litwa posiadała swą odrębność państwową.

Dwa dziesięciolecia trwała budowa bytu narodowego przerywana przez bezprawne włączenie Litwy do ZSRR. Ale droga, która wzięła początek w 1918 roku, żyła w pamięci ludzi. Nie-

przypadkowo 11 marca 1990 roku parlament Litwy ogłosił przywrócenie aktu o niezawisłości. Bez 16 lutego 1918 r. nie byłoby 11 marca 1990. Na zmianę I Republice przyszła II Republika, która ma zadanie kontynuować tradycje dwudziestu lat niezawisłego istnienia Państwa Litewskiego.

Czy budowanie nowego ładu w Litwie współczesnej możliwe jest tylko na doświadczeniu Litwy międzywojennej? Zmienili się świat w kierunku integracji, granice przestały dzielić, a za-

czyły łączyć... Nowy ład informacyjny, prawa człowieka zmieniają kształt państw, w którym państwo ma służyć jednostce a nie jednostka państwu, jak to było dotychczas.

Abym życie wszystkich obywateli republiki było godziwe Litwa deklaruje się zostać państwem suwerennym i demokratycznym. Za taką Ojczyznę wypowiedzieli się jej obywatele podczas sondażu 9 lutego. Droga rozpoczęła 16 lutego 1918 r. prowadzi dalej.

Wręczono Nagrody Narodowe

WILNO (ELTA). 14 lutego w białej sali Ministerstwa Kultury i Oświaty wręczono Nagrody Narodowe Litwy.

Uroczystość zagalął przewodniczący Komitetu Nagród Narodowych Litwy w dziedzinie literatury, sztuki i architektury Dainius Trinkunas.

Laureatów przedstawił zastępca przewodniczącego komitetu nagród historyk literatury Vytautas Kubilius.

Mówca scharakteryzował twórczość laureatów Nagród Narodowych — Juliusa Juzeliūnasa, Kazysa Napoleomasa Kitkauskasa, Romualdasa Požerskisa, Algirdasa Steponavičiausa i Zity Zemaityte, mówił o motywach, którymi kierowano się przyznając im nagrody.

Dyplom laureatom wręczył i przemówienie wygłosił przewodniczący Rady Najwyższej Litwy Vytautas Landsbergis.

Z programem muzycznym wystąpił zespół muzyki dawnej Arsenalu.

Służba informacji rządu informuje o działalności rządu w ostatnich dniach w celu stabilizacji ekonomiki i w przygotowaniu do rozwijania mechanizmów rynkowych.

Omawiane sprawy przeliczania cen i kompensat, jak też zmiany taryf energii cieplnej, Gabinet ministrów omawiał możliwości i środki wspierania wytwórców produkcji rolnej w przechodzeniu do ekonomiki rynkowej, gdy rosną ceny zasobów materiałowych oraz inne wydatki i część gospodarstw mających obiektywnie gorsze warunki gospodarowania ponosi znaczne straty finansowe. Zalecono Ministerstwu Finansów, Gospodarki, Rolnictwa, innym ministerstwom i resortom, aby w następnym tygodniu przedłożyły projekt uchwały rządu.

14 lutego premier Gediminas Wagnorius, minister gospodarki Vytautas Landsbergis udali się do Tallinna na konferencję z udziałem przywódców dwóch innych państw bałtyckich, jak też przedstawicieli sąsiednich republik ZSRR, poświęconą sprawom realizowanych w republikach reformy cen, jak też działalności w zakresie cel.

Służba informacji rządu komunikuje, że 14 lutego premier Republiki Litewskiej Gediminas Wagnorius i towarzysząca mu delegacja przybyli na czwartą konferencję przywódców i przedstawicieli rządów, która rozpoczęła się w Tallinie.

W spotkaniu uczestniczyli delegacje Litwy, Estonii, Łotwy, jak też przedstawiciele Armenii, Białorusi, Kirgistanu, Mołdawii, Federacji Rosyjskiej, Ukrainy oraz Moskwy i Leningradu.

WERSJI ZATRZYMANIA DOTĄD NIE STWORZONO

Członkowie grupy niezależnych ekspertów wojskowych „organizacji „Szczit” („Tarca”) 13 lutego wieczorem wywiezieni zostali z Komendatury Wileńskiej. Po spędzeniu doby w areszcie odwiezieni zostali na Dworzec Kolejowy, wsadzeni do pociągu pociągu i wysłani do Moskwy. We czwartek rano potwierdziła to Generalna Prokuratura Republiki Litewskiej.

Jak pamiętamy, kapitan rezerwy pierwszej rangi Aleksander Jewstigniejew, kapitan rezerwy drugiej rangi profesor Giennadij Mielkow i podpułkownik rezerwy Iwan Byczkow 12 lutego wieczorem zostali zatrzymani w chwili wsiadania do pociągu pociągu relacji Wilno—Moskwa. Zatrzymali ich patrolowe wojskowe oraz pracownicy Komitetu Bezpieczeństwa Państwowego ZSRR z komendantem Garnizonu Wileńskiego pułkownikiem Bielousem, który był w cywilu. Komendant niezależnym ekspertem wojskowym z miejsca osądził, że zostają zatrzymani za nielegalny przewóz broni palnej i narkotyków.

O żadnym oskarżeniu nie slyszalem i nikt podobnych oskarżeń dotychczas im nie przedstawiał. Wczoraj o godz. 19 aresztowani członkowie organizacji „Szczit” zostali zwolnie-

ni z komendatury i bez żadnej straży zdrowi wyruszyli do Moskwy — oświadczył 14 lutego rano zastępca prokuratora wojskowego Garnizonu Wileńskiego Władimir Zajcenko.

— A dlaczego zostali zatrzymani — to już inna sprawa. Istniały takie okoliczności, z powodu których musieli być zatrzymani służba komendanta. Tymczasem nie mogę jednak mówić o tym, bo dochođenje jeszcze trwa. Tożsamość zatrzymanych ustalono, mają oni stałe miejsce zamieszkania, nie są poszukiwani przez milicję... Pewne okoliczności trzeba jeszcze sprawdzić.

Te wszystkie argumenty prokuratora wojskowego wydały mi się więcej niż dziwne. Swój drogą rozumiem, że prawnikowi nie jest łatwo wytłumaczyć bezprawne działania. Co prawda, pod koniec naszej rozmowy prokurator wojskowy posłużył się jeszcze ostatnim argumentem — a właściwie dlaczego nie można było ich zatrzymać, skoro zezwala na to rozkaz aż dwóch ministrów ZSRR w sprawie wspólnego patrolowania. Rzeczywiście, wobec rozkazów B. Pugo i W. Jazowa ustawodawstwo radzieckie jest doprawdy bezsilne... Niejednokrotnie już przekonałmi się o tym.

Arturas MANKEWICZIUS, kor. ELTA

Niech będzie to dzień skupienia i pamięci

Dzień 16 lutego będziemy obchodzili, gdy nie umilkło jeszcze echo wystąpienia 13 stycznia, gdy niepodległości Litwy grozi niebezpieczeństwo i w sercach ludzi nie ustaje niepokój.

W tym dniu skupienia pamięci bohaterów i zdecydowania Sajudis wzywa wilnian i miesz-

kańców innych miast oraz rejonów Litwy, na godzinę 9 rano pod wieżę telewizyjną, gdzie zostanie uczczeni polegli jej obrońcy, na godzinę 10 — pod Dom Prasy, na cmentarz Rossa, na godzinę 11 — pod gmach Litewskiego Radia i Telewizji. Przewiduje się pochód zgrupowanych w Wilnie na Plac Ka-

tedrały. Tu odbędzie się wiec. W Archikatedrze Wileńskiej zostanie odprawiona Msza Święta. Na Cmentarzu Antokolskim ludzie złożą wieńce i kwiaty na grobach tych, którzy polegli za wolność Litwy.

/ELTA/

W parlamencie republiki

14 lutego w dalszym ciągu obradowała druga sesja Rady Najwyższej.

Na porannym posiedzeniu plenarnym przyjęto uchwałę w sprawie zmian składu Komisji Gospodarczej Rady Najwyższej Republiki Litewskiej. Z powodu powołania Gediminas Wagnoriusa na Premiera Republiki Litewskiej został on odwołany z Komisji Gospodarczej. Zaakceptowano również prośbę deputowanych Algirdasa Brazauskasa i Romualdasa Rudzisa w sprawie pracy w Komisji Gospodarczej Rady Najwyższej.

Przyjęto uchwałę w sprawie uprawnienia się ustawy o nauce i studiach. Między innymi głosi ona, że wyższym uczelniom i Akademii Nauk republiki polecono przygotowanie lub uzgodnienie swych statutów z ustawą o nauce i studiach oraz przedstawienie ich do 31 marca 1991 roku do zatwierdzenia Radzie Najwyższej. Rządowi polecono również, aby wspólnie z Radą Naukową Litwy przygotował do 31 października 1991 roku program integracji działalności wyższych uczelni i instytutów naukowych.

Omówiono kwestię przedłużenia drugiej sesji Rady Najwyższej Republiki Litewskiej. Postanowiono przedłużyć obrady drugiej sesji do 1 marca br.

Przewodniczący Komisji Budżetowej Audrius Rudys przedłożył do omówienia kwestię zmian w niektórych ustawach Republiki Litewskiej o podatkach. Przedsiębiorstwom, instytucjom i organizacjom, które obliczają podatki od zarobków ubiegłego miesiąca i potrącały je wypłacając zaliczkę za miesiąc bieżący, postanowiono zezwolić na przejście do nowego trybu wyliczania i wpłacania podatków do budżetu do 1 kwietnia 1991 r. Jego istota polega na tym, że za dochody miesiąca trzeba będzie rozliczać się podczas wypłacania zarobków za ten miesiąc.

Postanowiono nieopodatkowywać dochodów otrzymywanych za produkcję ciepłarnianą i hodowlę kwiatów. Będzie to robione przy pomocy patentu, ustalając, jakiej wielkości ciepłarnie mogą służyć potrzebom rodziny i jakiej — przeznaczając na działalność komercyjną. Przyjęto poprawkę do ustawy o podatku gruntowym. Ustalono, że nie podlega opodatko-

waniu użytkowanie ziemi na wsi i miejscowości wiejskiej dla inwalidów i emerytów, których rodziny nie mają stałych źródeł innych dochodów z wyjątkiem emerytur, stypendiów i dochodów z rolnictwa nie podlegających obciążeniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Parlament odwołał Gediminas Wagnoriusa ze stanowiska członka Prezydium Rady Najwyższej z powodu mianowania go premierem Republiki Litewskiej.

Rada Najwyższa postanowiła częściowo zmienić uchwałę z 5 czerwca 1990 roku i upoważnić deputowanego do Rady Najwyższej, premiera Republiki Litewskiej Gediminas Wagnoriusa do reprezentowania Republiki Litewskiej zamiast Kazimierzy Prunskiene w Radzie Państw Bałtyckich.

Uzupełniając stałą komisję ochrony kraju i spraw wewnętrznych Rady Najwyższej Republiki Litewskiej, Rada Najwyższa zatwierdziła na członka tej komisji deputowanego Romualdasa Ozolasa.

Na przewodniczącego stałej komisji ochrony kraju i spraw wewnętrznych został wybrany deputowany Jonas Liaucius.

(ELTA)

To brutalna presja

13 lutego do Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR został wezwany ambasador Islandii, któremu wręczono notę. Wyraża ona niezadowolenie z uchwały Altingu Islandii w sprawie nawiązania stosunków dyplomatycznych z Litwą jako niepodległą republiką. To, głosi nota, „może mieć najbardziej negatywne skutki”.

„Jest to brutalna presja na maly kraj dlatego, że wybrał on pryncypialna drogę, zdecydował się stanąć obok Litwy bez zastrzeżeń. Nie wątpimy, że również w tym wypadku opinia międzynarodowa nie zaakceptuje wznowienia przez Sowietów zimnej wojny” — oświadczył przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Vytautas Landsbergis, komentując tę notę. Związek Radziecki dla Islandii.

/ELTA/

Spotkanie ze szkołą

W SŁOWNIKU języka polskiego studniówkę określa się jako zabawę uczniów klasy maturalnej, organizowaną o sto dni przed egzaminami maturalnymi. W naszych szkołach polskich jest to nie tylko zabawa dwunastaków, ale również, a raczej — przede wszystkim — spotkanie absolwentów. Każda ze szkół na swój sposób organizuje to coroczne spotkanie ze swymi wychowankami. Ma swoje tradycje studniówkowe także Wileńska Szkoła Średnia im. A. Mickiewicza, a dla wielu po prostu — „jedynastka”. Tu częścią obowiązkową i kulminacyjną jest widowisko. Klasy maturalne po mistrzowsku, w oryginalny, nie-

powtarzalny dotychczas sposób powinny przedstawić szkołę. Tak, aby publiczność na sali zrywała boki ze śmiechu. Czego tylko ściany auli w jedenastce nie widziały? — szkołę w piekle i raju, w głębinach wód morskich i w kosmosie, szkołę, w której główną rolę odgrywali bohaterowie z „Pana Tadeusza” i „Trzech muszkieterów”... Przedstawiano wszystko — lekcje, przerwy, stołówkę, dyskoteki, egzaminy, rady pedagogiczne, wagiary, randki, obozy pracy i wypoczynku... Wydawałoby się, że temat już się całkowicie wyczerpał. A jednak...

Tegoroczna 35 promocja zaskoczyła wszystkich, jak zresz-

tą każda poprzednia, oryginalnością ujęcia życia szkolnego. Zostało ono przedstawione w formie błądzenia przez różne kraje świata do Włoch w celu odnalezienia testamentu, który zgodnie z tradycją abiturientów powinni przekazać swym następcom. Widzowie nie doznali zawodu. Świadczyły o tym częste wybuchy śmiechu na sali i huczne oklaski.

Po zakończeniu przedstawienia każdy udał się do swej klasy, by wraz z wychowawcą, nauczycielami, przyjaciółmi, których się ostatni raz widziało wczoraj, albo też przed wielu laty, porozmawiać, powspominać...

Ale studniówka w jedenastce — to nie tylko wędrowka w

przeszłość, w prawie beztrudne lata, to również wspaniały bal, na którym nigdy nie brak dobrej muzyki i zawsze się można wyszaleć w ostatnich dniach karnawału.

Przebrzmiały studniówki w naszych szkołach. Maturzyści pogrzeżyli się w nauce, bowiem za sto dni — egzaminy. Jedenastki na pewno już się zastanawiają nad programem, jakiego zaprezentują w następnym roku. A my — absolwenci — wróciliśmy do spraw codziennych z myślą, że następne spotkanie ze szkołą będzie również wspaniałe, jak to ostatnie.

Aleksandra AKINCZO
Na zdjęciu: fragmenty błędnie do Włoch.
Fot. W. Charin

Skąd jesteśmy?

4. NASZE RODOWODY

SPECJALNIE DLA „KURIERA WILEŃSKIEGO”

Po wojnie mniejszość polska w Republice Litewskiej znalazła się w trudnej sytuacji; pozbawiona inteligencji przy jednoczesnym rozwoju szkolnictwa w języku rosyjskim mogła ulec wynarodowieniu.

SYTUACJA uległa zmianie w latach 60, po pierwszym kryzysie w szeregach państw komunistycznych. W Wileńskim Instytucie Pedagogicznym w 1961 r. powstała katedra polonistyki, która w ramach panującej ideologii kształciła jednak polskich humanistów. Wzrost inteligencji spowodował również napływ ludności wiejskiej do Wilna z upośledzonej pod względem ekonomicznym Wileńszczyzny w poszukiwaniu pracy. W 1979 r. było tam 80 tys. Polaków. Do tej pory wsi stanowią zaplecze dla powstającego polskiej inteligencji. Tam zachował się język polski, obyczaj i folklor, choć jest on nacechowany swoistymi motywami tradycji miejscowych. Jednak polska inteligencja jeszcze w 1979 r. stanowiała tylko 3,2 proc. ogółu grupy polskiej (4390 Polaków z wyższym wykształceniem). Dla porównania u Litwinów ten wskaźnik stanowił około 10 proc.

Po drugiej wojnie światowej rosła liczba Polaków uczących się w innych językach, niż polski. W 1970 r. 92,5 proc. ogółu Polaków na Litwie uważało swój język za ojczysty, zaś w 1989 r. tylko 85 proc. Nie są to jednak tak niskie wskaźniki, jak na Białorusi (13 proc. ogółu). Pomimo wzrostu liczebności Polaków: w 1959 r. 230 tys., w 1970 r. — 240 tys., w 1979 r. — 247 tys., w 1989 r. 258 tys., zmniejszał się odsetek ogółu Polaków. W porównaniu do ogółu ludności wynosił odpowiednio 8,5 proc., 7,7 proc., 7,3 proc., 7 proc. Przyrost naturalny Polaków jest niższy od średniego o 1 proc., nie ma dopływu z zewnątrz, zaś małżeństwa mieszane stanowią ponad trzecią część ogółu zawieranych związków. 80 proc.

dzieci z takich mieszanych par wybiera narodowość litewską. Polacy zamieszkują obecnie zwarty obszar Wileńszczyzny tj. Litwy Południowo-Wschodniej. W rejonie sołecznickim jest to około 81 proc. ogółu, w wileńskim (bez Wilna) — 68 proc., w święciańskim — 30 proc. i trockim — 29,5 proc. W samym Wilnie Polacy (ponad 100 tys. osób) stanowią prawie 1/5 ogółu mieszkańców. W pozostałych rejonach Wileńszczyzny odsetek Polaków kształtuje się od 14 proc. w orańskim do 8 proc. w malackim.

Natomiast Polacy na Kowieńszczyźnie są mniej liczni: w Kownie stanowią tylko 0,6 proc. ogółu ludności (2500 osób), podczas gdy w 1897 r. stanowili 23 proc., a w 1970 r. 1 proc. ogółu. Tylko 1,5 proc. stanowią w rejonach: Janowski, koszedarskim, kowieńskim i kiejańskim. W odróżnieniu od Wileńszczyzny nie było tam polskich szkół i tylko jeden zespół regionalny „Inkaras”. Wiosną 1989 r. powstało w Kownie Koło Związku Polaków, szkoła niedzielna, zaś w kościele św. Krzyża odprawia się nabożeństwo w języku polskim.

NAJTRUDNIEJSZY do rozwiązania wydaje się obecnie problem oświaty polskiej na Litwie. Była ona w szczytowym okresie rozwoju w początku lat 50 ze względu na stalinowską politykę formowania polskości przed litewskością. W 1953 r. w 263 szkołach z językiem polskim i 82 klasach mieszanych uczyło się 27 tys. uczniów. Od tamtych czasów linia polskiej oświaty zmienia się w dół aż do 1987 r., gdy było 45 szkół, 92 klasy i 10 tys. uczniów. Zasadniczą przyczyną tego zjawiska było stopniowe zanikanie statusu polskości jako czynnika ułatwiającego zdobycie pracy i możliwości zrobienia kariery. Ostatnio jedno z czterech dzieci uczęszcza do szkół polskich. W 1989 r. liczba takich szkół powiększyła się do 110 i ciągle jest ich za ma-

lo. Według najnowszych danych, do szkół litewskich w republice uczęszcza 82 proc. dzieci, do rosyjskich 16 proc., do polskich 2 proc. A przecież Polacy stanowią około 7 proc. ogółu, zaś Rosjanie 9 proc.

Ciągle jeszcze nie ma dostatecznej liczby nauczycieli przygotowanych nauczycieli. Wprawdzie od 1951 r. w seminarjach nauczycielskich w Trokach Nowej Wilejce uczyło się 2000 nauczycieli. W Wileńskim Instytucie Pedagogicznym na polonistycze w latach 1961—86 wyszkoliło się około 900 nauczycieli, dziennikarzy, literatów itd., lecz ciągle program nauczania w języku polskim i rozwój szkół wyższych pozostaje w sferze planów. Pilnie trzeba wydatnie opracowanie nowych podręczników, zwłaszcza do historii i literatury polskiej.

Amatorskie zespoły na Litwie w swej historii sięgają do 1955 r. kiedy w czasie obchodów 100 rocznicy śmierci Adama Mickiewicza studenci — Polacy w Wilnie założyli zespół pieśni i tańca „Willa”. Dopiero od niedawna ma on konkurenta — „Wileńszczyznę” z Niemencyna (jedyna płyta długogrająca z folklorem Wileńszczyzny w całym ZSRR). W tym miasteczku Polacy stanowią 54 proc. ogółu mieszkańców. Trzecim zespołem jest wspomniany „Inkaras” z Kowna, ponadto istnieją szkolne zespoły w Wilnie, Sołecznicach, Ejszszkach, Landwarowie, Niemencynie, Niemieży, Rudnikach, Rudominie i in. — ogółem w 1990 r. ponad 40 zespołów. Już w 1961 r. przy Wileńskim Klubie Kolejarzy powstał polski teatr amatorski, w 1965 r. wyrósł z niego następny, znany w Polsce Łotwie i Estonii. Na początku 1987 r. aktorzy z tego teatru stworzyli zespół przy zakładzie „Komunaras”. Sukcesywnie pracował zespół amatorski przy Klubie Medyków. Powstawały kółka literackie. Wydarzeniem stało się wydanie pierwszego tomika poezji w 1985 r. pt. „Sponad Wilii cichych fal” (twórczość 15 polskich autorów).

Pośród najważniejszych czynników powodujących ożywienie polskości na Litwie w dobie kruszenia systemu totalitarnego i powstania niepodległego państwa należy wymienić przemiany polityczne w Polsce i na Litwie, przemiany w szkolnictwie polskim, działalność kulturalną i społeczną. Ważną rolę od dwóch lat odgrywa Zwią-

zek Polaków na Litwie oraz odmieniona polska prasa. Nową nazwę i treść ma dawny „Czerwony Sztandar” — obecnie „Kurier Wileński”. Swoje pismo: biuletyn „Nasza Gazeta” ma Związek Polaków, jest dwutygodnik „Magazyn Wileński”. Powstała w Wilnie prywatna gazeta „Znad Wilii”. Działalność ZPL oraz stowarzyszeń kombatanckich, katolickich, literackich i sportowych („Polonia”), a zwłaszcza wykorzystywanie w coraz szerszym zakresie środków publicznego nacisku (także w litewskim parlamencie) na rzecz polskiej grupy mniejszościowej na Litwie, osiągnęła już sukcesy. Ich trwałość jednak w tym konfliktowym okresie i dobre stosunki z młodym państwem litewskim zależy od wielu czynników. Zależy jednak najbardziej, co Polacy na Litwie przynajmniej, od ich samych. Od tego, co potrafią zrobić dla siebie i swej Ojczyzny. Jest ona ich Ojczyzną pomimo serdecznych więzi z polskością.

Maria Barbara TOPOLSKA,
Grzegorz BEASZCZYK
Poznań
NA ZDJĘCIU: Ostra Brama.
Fot. W. Charin

W „Wiedzy” — polskie filmy

„Znachor” — ekranizacja genialnej przedwojennej powieści „Profesor Wileczór” Tadeusza Dołęgi-Mostowicza cieszyła się równie w swoim czasie wyświetlaną Ci, którzy nie oglądali go miesiąc w najbliższą niedzielę (17 lutego) obejrzą „Znachora” w Początek o godz. 15.

We środę (20 lutego) o godz. 18 wyświetlony zostanie kolejny film polski pt. „Obywatel Piszczyk”. Jest to historia o wrocie do więzienia, niż jest prawdą.

Inf. w.

Pierwsze spotkanie kandydatów na studia w Polsce

Polska Macierz Szkolna na Litwie zawiadamia wszystkich kandydatów maturalistów, którzy w nowym roku akademickim, że pierwsze spotkanie z przedstawicielami Macierzy odbędzie się 24 lutego o godz. 14 w auli Wileńskiej Szkoły Średniej im. Adama Mickiewicza (ul. Kruopu 11/).

Zapraszamy są uczniowie oraz, jeśli tego sobie życzą, również rodzice.

Inf. w.

Dostojny gość

14 lutego w kościele św. Ducha wieczorową Mszę św. odprawił sekretarz Generała Karłmellów Bosych z Reymu O. Szczepan Praszkievicz, który przyjechał do Wilna i na Litwę, aby oficjalnie powiadomić o terminie kanonizacji błogosławionego Rafała Kalinowskiego, wilińskiego. Ojciec Święty Jan Paweł II wyznaczył dzień 17 listopada bieżącego roku jako dzień kanonizacji naszego Rodaka.

Gość w kazaniu przedstawił zyciorcy przyszłego świętego i w imieniu Zakonu Karłmellów Bosych zaprosił wilijan na dzień kanonizacji do Reymu.

J. LEWICKI

Naradzają się katecheci

Lekcje religii są dziś bodaj przedmiotem najtrudniejszym dla tych, którzy je prowadzą. Brak jakichkolwiek pomocy pogłębionych, już nie mówię o pomocach audiovizualnych, kalkowitych brak podprogowych literatury metodycznej sprawia, jest kalkowicie na własne siły. Niektórzy sami sporządzają ciekawe poglądy, inni odwracają nowe łomy pracy z młodzieżą, nowe podejście tłumaczeniu rzeczy odwiecznych. Z ich odkryć, korzystają inni, wynalazczości, korzystają inni. A wymiany doświadczenia obok kontynuacji na seminariach katechetów.

W rejonie wileńskim już odbyły się 2 takie seminaria. Kolejne seminarium katechetów odbędzie się 22 lutego o godz. 15 w Wileńskim Zarządzie Politycznym (ul. Rinkines, nr 15). Euidukacja, 60 polski katechetów katechetów katechetów. Zapraszamy jak również katechetów z innych rejonów Litwy, którzy podzielili się z nami swoimi troskami, pomysłami i doświadczeniem.

Jan MINCIEWICZ

5264

Litania Pielgrzymka Mickiewicza na wileńskim Placu Niepodległości

tragicznych wydarzeniach w Wilnie z 12 na 13 stycznia 1991 r. przy gmachu Rady Najwyższej Republiki Litewskiej wileńskim Placu Niepodległości rozpowieszono (przetłumaczoną z polskiego na litewski jeszcze w grudniu 1990 r.) „Litania Pielgrzymka” Adama Mickiewicza. Litania ta drukujemy ją po polsku.

Módlcie się za nami.
Od niewoli moskiewskiej, austriackiej i pruskiej,
Wybaw nas, Panie,
Przez męczeństwo dwudziestu tysięcy obywateli Pragi wyróżnionych za Wiarę i Wolność.
Wybaw nas, Panie,
Przez męczeństwo młodzieńców Litwy zabitych kijami, zmarłych w kopalniach i na wygnaniu,
Wybaw nas, Panie,
Przez męczeństwo obywateli Oszmiany wyróżnionych w kościołach Pańskich i w domach,
Wybaw nas, Panie,
Przez męczeństwo żołnierzy zamordowanych w Fischau przez Prusaków,
Wybaw nas, Panie,
Przez męczeństwo żołnierzy zakutych w Kronstadiu przez Moskali,
Wybaw nas, Panie,
Przez krew wszystkich żołnierzy poległych w wojnie za Wiarę i Wolność,
Wybaw nas, Panie,
Przez rany, lzy i cierpienia wszystkich niewolników, wygnańców i pielgrzymów polskich,

Wybaw nas, Panie,
O wojnę powszechną za Wolność Ludów!
Prosimy Cię, Panie,
O broń i orły narodowe,
Prosimy Cię, Panie,
O śmierć szczyśliwą na polu bitwy,
Prosimy Cię, Panie,
O grób dla kości naszych w ziemi naszej.
Prosimy Cię, Panie,
O niepodległość, całość i wolność Ojczyzny naszej,
Prosimy Cię, Panie,
W imię Ojca, i Syna i Ducha Świętego.
Amen.

B. JASIEŃSKI — DWUTOMOWE WYDANIE

Pracownicy moskiewskiej oficyny „Chudożestwiennaja Litteratura” przygotowali do druku dwa tomy dzieł Brunona Jasińskiego — „Poezja” i „Proza”.

Twórczość B. Jasińskiego (1904—1941) jest zjawiskiem unikalnym, w jednakowej mierze stanowiącym własność dwóch literatur: poezji polskiej i rosyjskiej prozy radzieckiej. Wiersze, napisane przez młodego B. Jasińskiego i zawierające w sobie pierwszy, charakterystyczny ostry zwrot od buntowniczo litewskiego do żywo- wotnych tradycji realizmu.

Na prozę złożyły się powieści — pamflet „Pałę Paryż”, napisana we Francji, w okresie pracy rewolucyjnej w szeregach komunistów francuskich, niedokończona powieść „Spisek obywatelski”, satyryczna opowieść antyfaszystowska „Nos” oraz szeroko znana w swoim czasie powieść „Człowiek zmienia skórę” — jedna z pierwszych opowieści epickich o dniach powstania budownictwa socjalistycznego.

T. ANDREJEWA

GORBACZOW, POLITYCY — TO PRZECIEŻ MARIONETY

— Parę lat temu w spektaklu studenckim pod pańską batutą, mam tu na myśli litewską szopkę „Kolebka rewolucyjna”, były takie sceny: Gorbaczow przywołuje ducha Stalina — na konsultację, co ma dalej z niepokorną Litwą zrobić. Stalin doradza mu wprowadzić nadzór konstytucyjny. Gorbaczow wzdychając Stalinowi za radę realizuje pomysł Wielkiego Dżo — przez wileński Plac Katedralny jedzie czolg... Pokazał to Pan dwa lata temu...

— Gorbaczow, politycy — to są po prostu marionety. Marionety działające pod pressingiem zakulisowych sił, o których my nie wiemy. Kastowi politycy uprawiający ohydne, perfidne rozgrywki. Politycy, za których plecami stoją czelako-roboty po zęby uzbrojone, ale w jaką brzoń? W czolgi skierowane na bezbronnych ludzi. Ale ci politycy są też do tknięci bezładem. Oto na arenie politycznej pojawili się nowi politycy — Vaclav Havel, Vytautas Landsbergis. Z takim trudno walczyć. Stąd, z Wilna jak z najlepszej łoży przecież to widać. Gorbaczow dobrze wie, że profesor Landsbergis nie jest człowiekiem jego, ich gry. To jest człowiek obnażający, demaskujący wszystkie zakulisowe brudne sprawy tej obrzydliwej strasznej machiny. Takich ludzi marionety nie potrafią ścierpieć. Takich ludzi marionety po prostu się boją. Boją się spotkać z nimi na arenie politycznej, bo wiedzą, że wypadną w bardzo niekorzystnym dla siebie świetle. Ale... To wszystko, co się teraz w Litwie dzieje, napawa wielką nadzieją. Właśnie — nadzieją. Ze jednak ludzie mogą i powinni jakoś inaczej z sobą obcozna, niezależnie od ich wyznań, poglądów i narodowości. To — napawa wiarą, że nastąpi w końcu ten wspaniały proces — Wielkiego Oczyszczenia. Oczyszczenia — który nie wrogów, ale ludzi, którzy sami sobie są wrogami, a przez to — wrogami ludzkości. Każdy człowiek będzie musiał dokonać moralnego wyboru. Będzie on zmuszony zmagać się z samym sobą. Nie tylko z marionetą w typie Stalin — Breżniew — Gorbaczow, ale przede wszystkim — z tym wrogiem, którego — ja, ty, my — wyhodowaliśmy w sobie.

Rozmawiała
Ałwida ROLSKA

NA ZDJĘCIU: „Dziady”
Adama Mickiewicza, scena ze spektaklu.

Fot. R. Norwalskas

stalizowała się, z niezwykłą ostrością ujawniła wrodzona cecha ludzi. Nie to, co oni wiedzą o sobie, co im dyktuje rozum. Nie to, co zawczasu sobie planują: jak się mają na przykład zachować w tej, czy innej sytuacji, jak reagować... Tu zaszedł całkiem inny proces. Ujawniła się oto rzecz podsądowa, zakodowana. Tu nie rozum, nie kalkulacja zadziały — w tej krytycznej sytuacji — ale właśnie ta wro-

żuć choćby te dwa dni po okrutnej masakrze dowodzą wy-mownie, że stało się inaczej. Ta... niezłomność, wiara, wyzbycie się lęku śmierci. To, co przez wszystkie lata było niezmiennym tematem pańskich spektakli. Przecież ci ludzie tam pod wieżą próbowali... Żywym fałchem opasać czolgi... — Zastanawiające właśnie jest to, że tutaj można doszukać się wyraźnych związków z wiarą Indusów, z postulatami

tylnego zachwytu. Właśnie stąd — także ten, cielecy zachwyty Gorbaczowem, innymi politykami. Zachwyty dobrobytem, tworzeniem „raju” na ziemi. Sąd — to niebezpieczne i niewybaczalne „zapatrzenie się w siebie”. Nie analiza własnych wad, ale żeb po raz ponawiana próba, żeby o nich nie myśleć, zapomnieć. Zapomnieć — i bawić się, cieszyć, radować. Z czego? — zapytajmy siebie. Niewielu jest ludzi, któ-

Wilno, 13 stycznia 1991— „Dziadów” ciąg dalszy

dzona, moralna, genetyczna strona człowieka, która dowiodła, że jednak dusza, że dziesięćcioro przysięga boskich — one wciąż w nas żyją. Ten akt, który w tych ludziach, tam pod tą wieżą telewizyjną nastąpił... jest on dramatyczny, tragiczny, ale jednocześnie niosący też z sobą jakieś światło, oczyszczenie. Ta cała sytuacja ujawniła eksplozję tych czynników, które w moim przekonaniu są właśnie tą swoistą pieczęcią, znakiem przekazanym innym ludziom — dorosłym i dzieciom, ludziom różnych poglądów, wierzącym i nie wierzącym, chrześcijanom i niechrześcijanom... Zaszedł tu wielki proces — wiezi krwi, i właśnie ta wieź dokonała obrzydliwego przewrotu w ludzkich sercach i umysłach. I jeszcze jedno, co jest najważniejsze: świadomość istnienia Boga.

etycznym „walki bez gwańtu”. Rzekłbyś, że jakiś właśnie dziwny, magiczny most został stamtąd przerucony do Litwy. Pamięta pani ten film o Gandhim? Tam, w tym filmie — ludzie także byli bezbronni, także świadomie kładli się pod tę straszliwą broń. I nie było to aktem jakiegoś desperacji. Ludzie czynili to podług jakiegoś boskiego, chrześcijańskiego przykazania. Wszystkie te rzeczy mają swoją ciągłość. Formalnie — one nie są zanotowane, utrwalone, ale przecież — zasiewają swoje ziarno. Ziarna ludzkości, jakąś nieustraszoną siłą, którą nazywamy Siłą Ducha.

— To, co się teraz zdarzyło, Pan w swoich spektaklach zawsze „widział”.

— To nie było takie trudne. A przecież często nawet miałem zarzuty. Po co ja to wszystko pokazuję? Ci — krwawi tyran i bezwolny tłum, te duchy, śmierć, związki z przeszłością... Po co „Dziady”, po co „Getto”, po co „Joanna d'Arc”... A jednak miałem to przecieżcie, że nie można się cieszyć, radować, popadać w euforie, kiedy świat bynajmniej jest nie śmieje. Odwrotnie, jest on pogrążony w smutku, bo dzieje się w nim rzeczy okropne. Bo jaka może być radość człowieka, który nie ma — ani ciepła rodzinnego, ani historii, ani religii... Taki człowiek nie bardzo zdaje sobie sprawę z tego, gdzie on żyje. Izoluje on siebie od cierpienia świata.

SKĄD TO ZEZWIERZENIE W ŻOLNIERZACH?

— Człowiek musi wiedzieć, powinien maksymalnie dużo wiedzieć — o wierze i o śmieci. Radość? Euforia? To one sprzeczają człowieka do sentymentalizmu, do niebezpiecznej faszystowskiej euforii, infan-

— To... wyzbycie się lęku śmierci.
Liczone na to, że ludzie wystyrszą, tymczasem...

ROCZNICE TYGODNIA

◆ 18 lutego 1841 r. urodził się Adam Czzywicki (zm. 1910), ginekolog i polonik, jeden z organizatorów szpitalniczych w Polsce.

◆ Przed 140 laty, 19 lutego 1851 r. urodził się Konrad Prószyński (zm. 1908), pedagog, działacz oświatowy, autor elementarzy, założyciel tajnego Towarzystwa Oświaty Narodowej.

◆ 19 lutego 1951 r. zmarł André Gide (ur. 1869), pisarz francuski, laureat Nagrody Nobla.

◆ Przed 170 laty, 19 lutego 1821 r. urodził się August Schleicher (zm. 1868), językoznawca niemiecki, lituanista.

◆ W nocy z 20 na 21 lutego 1846 r. wybuchło powstanie krakowskie przeciwko zabiorcom austriackim.

◆ 20 lutego 1866 r. urodził się Leon Kryński (zm. 1937), polski chirurg i urolog, doktor pierwszego na świecie pomyślnego przeszczepienia moczowodu.

◆ Przed 75 laty, 20 lutego 1916 r. zmarł Klas Pontus Arnoldson (ur. 1844), szwedzki polityk, laureat pokojowej Nagrody Nobla.

◆ 21 lutego 1926 r. zmarł Heike Kamerlingh-Onnes (ur. 1853), fizyk holenderski, odkrywca zjawisk nadprzewodnictwa, laureat Nagrody Nobla.

◆ Przed 100 laty, 22 lutego 1891 r. urodził się Willis Jomantas (zm. 1960), litewski artysta-malarz, grafik.

◆ 22 lutego 1810 r. urodził się Fryderyk Chopin (zm. 1849), najwybitniejszy kompozytor polski.

◆ 23 lutego przypada 100 rocznica urodzin Petrasa Klimasa (1891-1969), litewskiego historyka i dyplomaty, oraz Eugenijusa Paszukanisa (1891-1937), prawnika litewskiego.

◆ Przed 50 laty, 24 lutego 1941 r. zmarł Emil Zagadłowicz (ur. 1888), polski poeta, powieściopisarz i dramaturg.

◆ 24 lutego 1941 r. urodził się Antanas Masionis (zm. 1974), litewski poeta i krytyk literacki.

◆ 24 lutego 1918 r. została ogłoszona niepodległość Estonii.

Co ujrzymy na ekranach

◆ **„Dziesięć śmierci młodzi”** — to trzydziestoosobny pełen napięcia film, którego akcja rozgrywa się w egzotycznym krajoznawstwie Filipin. Banda gangsterów ujmuje grupę turystów USA, wśród których jest jeden członek Kongresu. Bandyci zadają zaprzestania walki z narkomanią. Gdyby żądanie nie zostało spełnione — zakładników czeka śmierć. Sytuacja zastrza się, dojrzevia międzynarodowy konflikt z USA przybiera specjalny oddział, którym kieruje Speak, idealnie znający metody walki wschodniej.

◆ **„Doza”** — praca ta również opowiada o walce z narkomanią, tylko radziecką. Próbe walki z nią podejmuje również, ma się rozumieć, były „Algańczyk”. Po powrocie z wojny znajduje w domu siostrę,

Kalendarium

◆ Sobota (16.11) jest 47 dniem 1991 r. Do końca roku — 318 dni.

◆ Znak Zodiaku — Wodnik. Imiennicy: Danuty, Juliany, Daniela.

◆ Wschód Słońca — 7.42, zachód — 17.26. Długość dnia — 9 godz. 44 min.

◆ **Niedziela (17.11)**

◆ Imiennicy: Aleksiego, Juliana, Łukasza.

◆ Wschód Słońca — 7.40, zachód — 17.28. Długość dnia — 9 godz. 48 min.

◆ **Poniedziałek (18.11)**

◆ Imiennicy: Albertyny, Konstancji, Maksyma, Symeona.

◆ Wschód Słońca — 7.38, zachód 17.30. Długość dnia 9 godz. 42 min.

Ekran

LIETUWA — „Fantomas rozgiewał się” /Francja/ — o 11, 13.30, 16, 18.30.

HELIOS — I sala — „Twardy orzeszek” /USA/ — o 11, 13.45, 16.30, 19.20. II sala — „Przelączając kanały” /USA/ — o 11.40, 13.15, 16, 18.10, 20.15.

PERGALE — „Brygada policji kryminalnej” /Francja/ — o 11, 13, 15, 17, 19, 21.

WILNIUS — „Rok smoka” /USA/ — o 11.30, 14, 16.30, 19.

WINGIS — „Zamet kosmiczny” /USA/ — o 12, 14, 16, 18.20.

LAZDYNAI — „Regina” /Estonia/ — o 11, 16, 21. „Płomieni” /Indie, 2 odc./ — o 13.15, 18.15.

Telewizja

SOBOTA, 16 LUTEGO

Telewizja Polska

10.00 — Wiadomości. 10.10 — „Wiatrak” — magazyn dla dzieci i młodzieży. 11.40 — „Na zdrowie” — magazyn rekreacyjny. 12.00 — „Bellona” — wojskowy program publicystyczny. 12.25 — Wędrowni daleki i bliski. 13.05 — „Z Polski rodem” — magazyn polonijny. 13.35 — Rokendroier. 14.05 — „Lustro” — magazyn opinii publicznej. 14.25 — Air — laboratorium — dla pasażerów. 15.00 — Walt Disney przedstawia. 16.15 — W kinie i na kasie. 16.40 — Mistrzostwa Świata w narciarstwie klasycznym. 17.40 — „Butik” — magazyn Grażyny Szeżeśniak. 18.15 — Teleexpress. 18.35 — Film. dok. 19.50 — Z kamerą wśród zwierząt. 20.15 — Dobranoc. 20.30 — Wiadomości. 21.05 — „Jak tylko potrafisz” — film prod. USA. 23.05 — Kontra... punkt. 23.30 — Wiadomości wieczorne. 23.45 — Mistrzostwa Świata w narciarstwie klasycznym. 0.35 — „Śmierć na receptę” — film krym. prod. angielskiej.

Moskwa I

5.30 — Koncert. 6.00 — Filmy animowane. 6.15 — Sport dla wszystkich. 6.30 — Gimnastyka rytmiczna. 7.00 — Program rozrywkowy. 7.30 — Nasz sad. 8.00 — TSN. 8.15 — Gra orkiestra dęta. 8.35 — Film dok. 8.55 — Film przedstawienie. 12.05 — Burda moden proponu-

TAIKA — „Jeszcze jedna łączność” /Indie, 2 odc./ — o 14, 17, 20, 16, 17, 11. „Samson i Sally” /Dania, Szwecja/ — o 12.

DRAUGYSTE — „Przelączając kanały” /USA/ — o 12, 16.20, 20.40. „Życie jest piękne” /Jugosławia/ — o 14.10, 18.30.

AIDAS — „Lodowe kwiaty” /Rumunia/ — o 16. „Nigdy nie mów „nigdy” /Anglia/ — o 13.15, 17.30, 20.15.

AUSZRA — „Sprawiedliwość” /Indie, 2 odc./ — o 10.30, 13.10, 16, 18.40.

PLANETA — „Kobiecjarz” /ZSRR/ — o 13, 14.30, 16, 17.30, 19.10.

ADRIA — „Trójkąt bermudzki” (Polska) — o 14, 16, 18, 20.

je. 12.35 — Film „Ogniste wroty”. 14.00 — TSN. 14.15 — Dialogi o polityce. 15.30 — Gruziński film bajka. 16.50 — Koncert. 17.00 — Panorama międzynarodowa. 17.45 — Film fab. „Zamknięci oczy”. 18.15 — TV film. 20.00 — Czas. 20.45 — Engagement L. Petrosjana. 22.30 — TSN. 22.50 — Muzyka popularna. 0.20 — Film fab. „Opozycja”. 1.25 — Soliści opery.

NIEDZIELA, 17 LUTEGO

Telewizja Polska

10.00 — Teleranek. 11.30 — „Przerwana cisza” (9) 12.00 — Notowania, czyli co się opłaca rolnikowi. 12.25 — Koncert żywych. 13.10 — „Bez rozgłoszenia” — wojskowy program dok. 13.35 — Teatr dla dzieci. „Przygody Sindbada żeglazka i jego wuj Tarabuka” (2). 14.20 — „Powszedni żywot Jeleni” — film dok. 15.00 — Studio sport. 15.30 — Magazyn „Morze”. 15.50 — W starym kinie. „Glam” — film prod. polskiej. 17.05 — Wokół wielkiej sceny. 17.55 — Telewizor. 18.15 — Teleexpress. 18.35 — Uroczystości wręczenia Oskarów. 20.00 — Walt Disney przedstawia. 20.30 — Wiadomości. 21.05 — „Kanceler” (4) — serial TP. 22.05 — 7 dni świąt. 22.35 — Sportowa niedziela. 23.20 — Wiadomości wieczorne. 23.35 — Billy Haley — rock — program rozrywkowy.

Moskwa I

7.00 — TSN. 7.15 — Gimnastyka rytmiczna. 7.45 — Sport. 9.00 — W służbie Ojczyźnie. 10.00 — Program rozrywkowy. 10.30 — Godzina dla wsi. 13.00 — Zdrowie. 13.30 — 50X50. 15.30 — W. Disney prezentuje. 16.00 — Film fab. 20.00 — Czas. 20.45 — Film dok. 21.35 — Estrada. 22.25 — Koncert. 23.25 — TSN. 23.45 — Film fab. „Opozycja”.

Moskwa II

7.00 — Gimnastyka. 7.15 — Koncert. 7.30 — Wideokanal „Plus jedenaście”. 10.55 — Mistrzostwa świata w narciarstwie. 14.15 — Śpiewa K. Bigicow. 14.10 — Film dok. 15.40 — Twórczość narodów świata. 16.00 — Program międzynarodowy. 17.00 — Świąt, w którym żyjemy. 17.55 — UFO: nieznajomość wizaży. 18.45 — Film animowany. 18.55 — Collage. 19.00 — Dobranoc. 19.15 — Piłka reżna. 20.00 — Czas. 20.45 — Autorska TV.

PONIEDZIAŁEK, 18 LUTEGO

Telewizja Polska

16.55 — Program dnia. 17.00 — Wiadomości popołudniowe. 17.10 — Video-Top. 17.20 — LUZ — program nastolatków. 18.15 — Teleexpress. 18.30 — Encyklopedia II wojny światowej. 19.00 — „10 minut” — 19.10 — „Czarne chmury” (7) — serial TP. 20.15 — Dobranoc. 20.30 — Wiadomości. 21.05 — Teatr Telewizji. Edmund Morris — „Drewniana miska”. 22.55 — Rzeczpospolita samorządowa. 23.25 — Wiadomości wieczorne. 23.40 — Leksykon polskiej muzyki rozrywkowej — „S”.

Zaloga państwowego zakładu „Guoba” wspólnie z Marianowem Latowiczowem z powodu śmierci Ojca

Redaktor Zbigniew BALCEWICZ

Zapraszamy na seminaria i studia

Zgodnie z programem seminariów Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy, ogłoszonym w „Kurierze Wileńskim” z dn. 9.1.91, w następnym tygodniu odbędą się w Wilnie wykłady wybitnego znawcy historii literatury prof. dr hab. Stanisława Frybysa z Uniwersytetu Warszawskiego.

20 lutego — Instytut Medyczny Doświadczalnej i Klinicznej, aula, Wilno, ul. Zygimanta 18 (od przystanku „Planeta” 300 m wzdłuż Wilii w kierunku Zamku Giedymina). 18.00—19.30.

1. Rola eseistyki w humanistyce europejskiej XX wieku, wpływ eseju na inne gatunki literackie, kariera eseju polskiego w kraju i za granicą.

2. Lektura fragmentów i interpretacja esejów Jana Strzeleckiego z tomu „Próby świadectwa”.

21 lutego — Wileński Instytut Pedagogiczny, aud. 523, ul. Studentów, 35, 15.50—17.20.

1. Esejistyka Cz. Miłosza na tle jego twórczości.

2. Lektura fragmentów i interpretacja esejów Cz. Miłosza z tomu „Ziemia Ulro”.

22 lutego — Pałac Wystaw Sztuki, ul. Niemiecka 2, godz. 15.00.

1. Esejistyka powojenna w Polsce.

2. Lektura fragmentów i interpretacja esejów z tomu „Próby świadectwa” Z. Herbera, „Barbarzyńca rodzic” i A. Ojdzickiej „Przebieg „Patrzac na Ikony”.

23 lutego — Wyższe Seminarium Duchowne w Wilnie (odjazd o 9.05 ze stacji PKP z przystanku „Sovietniki” i „Sovietniki”). 10.00—11.30.

1. Esejistyka na temat literatury.

2. Lektura fragmentów i interpretacja esejów z tomu „Próby świadectwa” Z. Herbera, „Barbarzyńca rodzic” i A. Ojdzickiej „Przebieg „Patrzac na Ikony”.

Zapraszamy na wykłady naukowców, literatów, dziennikarzy, nauczycieli, studentów, pracowników oświaty i kultury, pracowników literatury i sztuki.

Dla tych, którzy mają doktora, doktora honoris causa, studiach podjęli magisterium, doktora honoris causa, nawiązując kontakt z kolegami reprezentującymi różnorodne kierunki badań.

Romuald BRAUN
prezes SNK

KTO URODZIŁ SIĘ 16 LUTEGO

Towarzyski, kulturalny — ma umysł badawczy i zna się na ludziach. Jest to człowiek, mni, uprzejmy, wrażliwy. Wyrobia się dobrą pamięcią, a dzięki krytycznemu uosobieniu nie ulega złudzeniom i iluzjom, jak ludzie przeciętni.

Cierpliwy i staranny. Charakter otwarty i sympatyczny. Łatwo przyciąga do siebie przyjaciół i chętnie przyjmuje ich u siebie. Jest uczciwy. Jest to zdolny i kulturalny członek społeczeństwa.

Co mu grozi? Serce takiego człowieka kryje nieraz w sobie ciche cierpienia, spowodowane nieszczęśliwą miłością.

Jest przywiązany do swego ogniska rodzinnego. W związku małżeńskim wstępować się nie śpieszy, ale może być dobrym mężem lub żoną. Najlepsze związki czy też w małżeństwie czy też we współdziałaniu twórczym z ludźmi urodzonymi od 21 maja do 21 czerwca i od 22 września do 23 października.

Materiałowe cele życia ludzkiego nie mają dlań zbyt wielkiego znaczenia — stąd też nieraz zbyt mało aktywny życiowo.

Jako partner jest zawsze pożądanym, bowiem jego zdrowy rozsądek i wiadomości praktyczne czynią go człowiekiem pozytywnym, na którego radach można polegać.

KTO URODZIŁ SIĘ 17 LUTEGO

Staty, wierny — dąży do harmonii i porozumienia. Ma jasną koncepcję każdej sprawy, jaką przedsięwzięcie i dlatego też może mu się powieść w życiu nawet tam, gdzie innym by się nie udało. Jest

to człowiek całkowicie samodzielny i harmonijny. Umysł jest rozwinięty w sposób stronnie.

Tolerancja szeroka, za to rozsądek, prawność i odpowiedzialność się doń z uszanowaniem. Dąży do postępu.

Przyjemny w towarzystwie, dość wesoło uosobiony, posiada pewną charakterystykę, która znać może charakteru ludzkiego. Dąży do zrobienia majątku przy pomocy środków praprawnych, spekulacji lub hazardu.

Do czego powinien dążyć? Niech idzie raczej drogą ciekawych pracowności i cierpliwie spełnia swe obowiązki nie zrykując, gdyż inni mogą narazić na przewrót sytuacji. Grozi mu bowiem, iż stworzy życia nieregularnego i zawiązań do kłopotów, a także utraci zaufanie swych współpracowników lub towarzyszy.

KTO URODZIŁ SIĘ 18 LUTEGO

Lubi występy publiczne, pragnie zrobić karierę. Może być doskonałym aktorem. Umysł jego jest dość przenikliwy, jego droga trostwa może być uwieczniona w czytelniku. Pożąda uznania słusznej oceny swych czynów. Stosuje uprzedzającą czułość i przyjaźność w stosunku do wszystkich ludzi.

Wady — to zarozumiałe urojenia, sofistyka i karykaturalność wcale nie zakreśla życia umysłowego, albo też krytycyzmu materialnego.

Typ nieudany — nie posiada żadnej witalności i podważa jest treści wewnętrznej. Mija się z wszystkim w życiu, może niekoniecznie przy pomocy kawałka forteli.

Wszyscy typ natomiast jest tak inteligentny i krytyczny, że wszystkie swe sily porządkuje, centrować w jak najdosłowniejszym kierunku i naturalnie, a nie wódczas powołanie się na

Cechuje go poczucie własnej godności. Jest to pomysłowy i tura królowska — lubi występować publicznie, spełnia dobre sprawy, a w życiu może się wypracować.

Jego namietność się spowolnia i łagodnie — krytycyzmu jest stopniowo i osiągnąć dużą efektywność i wierność.

KURIER Wileński

Dziennik społeczno-polityczny Rady Najwyższej Litewskiej Republiki Wileńskiej. Wychodzi od 1 lipca 1953 r. Indeks 6721. Cena 10 kop. Zam. Nr. 332

Informacji udzielamy pod nr tel. 61-15-16. Ogłoszenia oraz reklamy przyjmujemy przy ul. Maironia 1, pokój nr 103 (tel. 62-17-90) od godz. 9 do 17.